

Det var Dengang af Lotte Fang

Den Iuelse Stiftelse fotograferet af Kr. Hude, få år før nedrivningen. Fra venstre ses tømrer Jensen, Gustav Wieds kone og læge Fritz Jørgensens kone.

Den 24. september 1761 nedfældedes i en fundats bestemmelse for Jomfru Sophie Hedvig Iuels stiftelse. Men allerede 1759 kom landsdommer justitsråd Kraft med en ansøgning om, at den ejendom, han havde købt og indrettet til enkesæde, måtte blive fritaget for skat og lagt under Det adelige Jomfruklosters jurisdiction, mod der blev erlagt 80 rdl een gang for alle til Roskildes kærnerkasse. Dette blev bevilget, og der er muligvis tale om den ejendom, som i 1761 omtales, som den Iuelse Stiftelse – på hjørnet af Sct. Pederstræde og Algade, nuværende ejendom Algade nr. 23.

Denne ejendom skulle tjene som fribolig for en enke af frk. Iuels familie, og foruden fri bo-

lig skulle der også følge en bestemt sum penge med. I begyndelsen androg den sig til 40-50 rdl, men blev nedsat til 30 rdl, da fonden ikke modtog helt så mange penge, som der var regnet med. Den blev på 1074 rdl. Renterne skulle bruges til at vedligeholde bygningen for. Det var klostrets priorinde, samt de fire ældste damer på klostret, som var stiftelsens direktion.

I 1800-tallets begyndelse omtales ejendommen, som velholdt, men det må alligevel være gået ned ad bakke ret hurtigt, for i 1908, så det helt anderledes ud. Ejendommen var nu i så dårlig stand, at klostret måtte indsende en ansøgning om at bygningen måtte blive tilladt nedrivning og for det indkomne beløb bygge

et nyt enkesæde et andet sted. Dette blev bevilget og en ny ejendom opført i Klostervang nr. 13. Her nåede at bo tre damer inden tidernes almindelige ugunst havde gjort det nødvendigt med en ny indgriben.

I 1956 måtte klostret skride til det drastiske skridt at ansøge om at måtte sælge ejendommen og for det indkomne beløb oprette et legat. Dette blev godkendt – ejendommen i Klostervang solgt og et legat oprettet. Siden 1956 er der hvert år blevet uddelt en sum penge to gange om året til to enker. Som tiderne udvikler sig vil vel også dette legat en gang være en saga blot, og mindet om Jomfru Iuels gode tanker være det eneste, der er tilbage.